

Слѣдъ освобождението ни отъ турцитѣ, въ 1878 год. Антимъ се завърнѣлъ отъ заточение и отишѣлъ въ г. Видинъ.

Той билъ прѣдсѣдатель на великото народно събрание. което изработило нашия основенъ законъ — конституцията—и избрало първия български князь. Прѣдъ него се закълѣли първия и сегашния князе.

Антимъ I умрѣлъ на 1 Декемврий 1889 година въ Видинъ. На Видинци той оставилъ едно голѣмо и хубаво мѣсто за училище, а сжщо и доста пари за постройката на училището.

Въ негова паметъ едно народно училище въ София е наречено на негово име „Антимъ I.“

Дѣдо Мразъ.

Една жена имала двѣ дъщери: едната-доведена, другата — заварена. Доведената (своята) дъщеря тя обичала, милвала и съ най-любезни думи обсипвала, като : „Анастасийке, пиленце, цвѣте маково!“ — и подарявали ѝ ту алени панделки, ту сини маниста, косата да си оплита и герданчета да си нанизва. Но и при всички тѣзи майчини милвания и грижи Анастасийка била лѣнива — сънлива. Да прѣде ли, да шие ли начене, всичко падало изъ ржцѣтъ ѝ. За туи пѣкъ Неда, заварената дъщеря, била златно момиче : и добитѣка хранила-поила, и на кобилица вода носила, и шетала изъ кжщи и по двора отъ зори до късна вечеръ. А и много весела била Неда : Кравата дои и пѣсенъ пѣе; пълни менци носи отъ кладенеца — и туй ѝ не тежи; — съ една, съ друга дружка се срѣщне, попри-